

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname: 13+14/10-72
plaats: studio 3

KUNT U ONS DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?
DEEL 6: Van de prins geen kwaad.

produktie: René Sleven
regie : Tineke Roeffen

DE OEFENZAAL.

(LEEG, 'S OCHTENDS VROEG)

OGTEROP: (SPREEKT IN EEN APPARAAT, DAT BIJZONDER OP ONZE OUDE WANDTELEFOON LIJKT AL IS DE HOORN IN DEZE GEMAAKT VAN EEN GROTE ZEE-SCHELP (SLAKKENHUISVORM) EN AL IS HET TOESTEL ZELF RIJKELIJK VAN KRULLEN EN TIERELANTIJNEN VOORZIEN. ER IS OOK GEEN SNOER. ER IS EEN SPREEKHOORN (GEDRAAIDE HOORN, RUNDERHOORN BIJV.) AAN HET WAND-APPARAAT.
HET GEHEEL IS WITROSE. HIJ BEDIENT HET ALSOF HIJ ER NOG AAN MOET WENNEN, WAT OOK HET GEVAL IS.
ROEPT WAT PANIEKERIG WOORDEN IN DE HOORN)

Ja, holé? ... Hola? ... Hélo, héla, hola?...
Wat was het nou ook weer, wat ik moest zeggen: hola? ... héla?... héla, hola? ...

(PROBEERT KENNELIJK WOORDEN UIT)

Wat was het toverwoord nou? ... Wacht 's ...
eh ... Hallo! Hallo! Dát was het.

(TIKT TEGEN VOORHOOFD)

Hoe verzint iemand het? Hallo? ... Ja! Het werkt! Bent U daar!? ... Ja ... Ik ben hier!
En bent U daar! Haha. Wij verstaan elkaar goed, nietwaar? ...

Spreek ik met drakenkwekerij 'De Steekvlam'?..

(MAAKT SPRONGETJE VAN GEESTDRIFT)

O ja?! ... Wat knap! Wat knap! Korrekt, ja: met Ogterop Deux. Uit het koninklijk paleis ..
Zeg wat een prachtige vinding, hè? Vinding. Deze schelp. Ik kan U hier horen ruisen.
U mij ook, nietwaar? Korrekt! Korrekt!
Een wonder! ... wat ik bevelen wou, overigens.
Kunt U mij voor de middag drie verse, jonge draken leveren?

(PRINS TOR KOMT DOOR ZAAL AANLOPEN EN PROBEERT ONDERWEG ENKELE GYMNASTISCHE WERKTUIGEN)

Ja, weet ik, weet ik.

Gisteren hebt U er nog vier gebracht. Maar de dieren zijn alweer verslagen ... Ik weet het, er is geen beginnen aan, maar veertig prinses ... Dat hakt erin.
Er vallen elke dag behoorlijk wat prinses af, maar ik zal toch drie jonge verse draken nodig hebben.

Gevaarlijk een beertje, graag. Korrekt, op rekening van de koningin, ja ... Ik reken op U! ... Zeg, ik vebreek de betovering nu, als U het goed vindt ... Ik zeg, ik verbreek de betovering nu, als U het goed vindt ...
Korrect, ja ... Nou, daar gaat ie dan: ...
Biep, bieep, bieep, bieep ...

(LUISTERT NAAR STILTE)

Ongelooflijk ...

(LEGT HOORN OP TOESTEL)

Een wonder. Toverachtig mooi. Oh, goede-morgen, prins Koen.

KOEN: (VERSTIKT ROMANTISCH SPREKEND)
Goedemorgen, Ogterop Deux. Is prinses Madelein ... Hoe is het met haar?

OGTEROP:

Uitstekend, oh, uitstekend, ja. Kon niet beter.

KOEN: (DWEPERIG)

Heeft zij een goede nacht gehad?

OGTEROP:

Volgens mij heeft zij nog steeds een goede nacht. Zij slaapt nog. U bent namelijk vroeg. Korrekt ja. Heel vroeg.

KOEN: (VERTEDERD)

Zij slaapt nog! O lief, lief! ...
Kunt U iets in haar vertrekken smokkelen?

OGTEROP:

In haar vertrekken smokkelen???

KOEN:

Sssst ... sst ... Het is een kleinigheid!

OGTEROP:

Het geeft niet, of het een kleinigheid is, smokkel is smokkel. Het is tegen reglementen, de prinses iets te geven vóór de wedstrijd.

KOEN: (ZUCHT)

U bent een ambtenaar. Net als Uw broer.

OGTEROP: (FEL)

Ja. Daar zijn wij trots op!

KOEN:

Het heeft niets te betekenen. Het is een klein ringetje.

OGTEROP:

Niets te betekenen, hè? En dit dan?
(WIJST OP DE TELEFOON)

KOEN: (KOEL)

Dat heb ik niet gegeven.

OGTEROP:

Nee, dat is een cadeau van Prins Roelof van Bontubal! Ook zo'n kleinigheidje. Wat schelpjes, zei hij gister. Wat schelpjes. Een wonder is het. Ik kan er uren ver mee praten. Een mirakel.
Ik kan horen ruisen wie ik wil!

KOEN: (JALOERS ZICH AFWENDEND)

Het is niet eerlijk! Roelof van Bontubal heeft een heer oom die tovert! Kunst!

OGTEROP:

Korrekt! Kunst. Toverkunst. En geen kleinigheidje. Haha. Ik ken die kleinigheidjes van U prinsen!!!
Haha. Ringetje zei U, hè?
Geeft U mij dat 'ringetje' dan maar eens.
(STERKT HANDEN UIT ALSOF HIJ
WAGENWIEL VERWACHT)

KOEN:

(LEGT EEN INDERDAAD PIEPKLEIN
RINGETJE, MET EEN GROEN HARTJE
IN HANDEN OGTEROP, DIE VERBAASD
HET NIETIG DINGETJE BEKIJKT)

OGTEROP:
Een ringetje.

KOEN:
Dat zei ik, ja.

OGTEROP: (VERBIJSTERD)
Korrekt! Een kleinigheidje. Met een groen hartje. Heel eenvoudig.

KOEN: (DWEEPZOEK HEFTIG)
Zeg haar dat deze ring is ... als ik! ...
Als ik, ja! ... Eenvoudig! ... en met een klein hartje! ... En zeg haar, dat ik gelukkig ben met een vinger ... en de koning te rijk met haar hand.
(ZWIJGT VOLDAAN OVER EIGEN POEZIE)

OGTEROP:
Dat klopt. U wordt zelfs koning, als U met haar trouwt.

KOEN:
Zeg haar, dat ik blij ben met haar pink, het kleinste kootje aan haar hand, haar ...

OGTEROP:
Tuttuttut, U gaat alweer te ver!

KOEN:
Zeg haar, dat ik arm ben. En niet rijk, zeg haar ...

OGTEROP:
Tuttut, smokkel is één ding, boodschappen overbrengen is een ander. Ik zal zien, wat ik doen kan, hoogheid Koen.
(STOPT RING IN VESTZAKJE, NOTEERT IN BOEKJE MET GANZEVEDER, DIE BIJ TELEFOON IN KOKER STAAT)
Eén ringetje, met groen hartje van ... Jade? ... Van groene Jade?

KOEN:
Nee, plastiek ...

OGTEROP:
Wat is dat?

KOEN:
Een kunststof. Van mijn leermeester Truuk. Niets bijzonders.

OGTEROP: (NOTEERT VERDER)
Van plastiek ... Ontvangen van ... prins Koen van ... Kaan. Ziezo. Dat staat geboekt. Hare majesteit krijgt het kleinood, zodra zij ontbeten heeft.

KOEN: (VERRUKT)
Ontbeten! Het kleine lijfje ontbijt! Eet zij eitjes? Ik wil alles over haar weten.

OGTEROP:
Eh ... jaaa ... Ik moet gaan, hoogheid. De tijd dringt.

KOEN:
Zacht of hard?

OGTEROP:

Hard! De tijd dringt erg hard. Oh, U bedoelt het eitje ... Zacht, nee, hard gekookt! ... Ik moet nu werkelijk gaan, hoogheid. Zo dadelijk komen de andere prinsen en vanmorgen zijn er vijf duels, er komen drie verse draken en het slotbrugspringen begint om ...

(PRINS ROELOF, PRINS FARSIVAL EN PRINS KNIEZ KOMEN OP)

Oh, goedemorgen, prins Roelof.

Goedemorgen prins Parsival, prins Kniez.

(BUIGT)

U ziet het. Ik moet nu gaan, ik moet nu ...

KOEN:

Jaja jaja, gaat U alstublieft en haast U met ... U weet wel.

ROELOF: (IS KOEL BLIJVEN STILSTAAN EN BEKIJKT MET VERNIETIGENDE BLIK KOEN)

Goedemorgen, Koen van Kaan.

KOEN:

Goedemorgen, Roelof van Bontubal.

ROELOF:

Ik heb horen verluiden, dat U gisteravond buikpijn had?

KOEN:

Ik buikpijn? Welnee. Hoezo?

ROELOF: (BIJTEND)

Als U geen buikpijn had, waarom dan dat gekreun buiten op het binnenplein ... waar de prinses slaapt!

KOEN: (HEFTIG)

Ik herinner mij geen gekreun gisteravond.

ROELOF:

U noemde het geloof ik 'zingen'.

KOEN: (TREKT DEGEN, ROELOF REAGEERT ONMIDDELIJK)

Spioneert U mij tijdens mijn persoonlijke serenade?

ROELOF: (PAREERT)

Iedereen kon U gehuil horen!

(PRINSEN LACHEN)

KOEN: (PAREERT OP ZIJN BEURT, VALT OOK ANDEREN AAN, DIE BELEDIGD DEGEN TREKKEN)

Als ik prinses Madelein een serenade breng, is dat mijn zaak!

ROELOF: (HONEND, UITVAL WAGEND)

En als Uw gejack mij uit mijn slaap houdt, en nog veel erger, mijn lieve prinses, is dat mijn zaak!

KOEN:

Uw lieve prinses? Uw lieve prinses?

(VALT UIT OP 'UW')

(ZE SCHERMEN. ROELOF ONTWIJKT GOED. OGTEROP IS ONTSTELD TERUG KOMEN RENNEN, DUIKT TUSSEN DEGENS OP, WORDT HAAST ERAAN GEREGEN)

OGTEROP:

HO, stop! Hoogheden, hoogheden, och heden.
Alweer ruzie. Dat kan niet. Uw prinses
slaapt!

(ROELOF EN KOEN KRIMPEN OVERDRE-
VEN, STEKEN TEGELIJK HUN DEGEN WEG,
DWEPERIG BEZORGD)

KOEN+ROELOF:

(SPREEKKOOR BIJNA)
Slaapt. Mijn hemel. O, neem het ons niet
kwaliijk! ...

(KIJKEN ELKAAR WOEDEND AAN)

KOEN:

Zegt U haar alstublieft, dat ik ...

ROELOF:

Zegt U haar namens mij, dat ...

OGTEROP:

Tut tut. Alstublieft hoogheidjes. Hoogheid-
jes. (VAT BEIDEN BIJ ARM)

Kom mee. Braaf zo. Aan de dis. U kunt toch
niet gaan duelleren op een lege maag.

Laten we toch verstandig zijn.

Verspil de energie toch liever aan een
jonge, gezonden draak.

Straks komen de grote vuurspuwende zeven-
mijlmonsters en wat al niet meer en U hebt
geen greintje energie meer over.

U bent leeggeprikt. Door elkaar. Korrekt.

Ja. Leeggeprikt! Dat is het woord.

(ZE ZIJN VAN DE KAMERA WEGGEWAN-
DELD DOOR DE GROTE TRAININGS-
RUIIMTE NAAR EEN SERRE.

WE CROSSEN OF SNIJDEN NAAR DE
KAMER VAN PRINSES MADELEIN)

KAMER PRINSES MADELEIN.

(CLOSE-UP VAN RINGETJE OP HAND.
WE TREKKEN TERUG, TERWIJL PRINSES
LACHT EN RINGETJE VERDER AAN
VINGER SCHUIFT)

MADELEIN:

Wat hebt U er nou op tegen moeder, dat ik dit
cadeautje aanneem.

MOEDER: (MOEDER STAAT PRIM EN ELISABETH-
AANS TOE TE KIJKEN)

Een prins blijft een prins en een cadeau
blijft een cadeau.

MADELEIN: (ONGEDULDIG VERDER VOLTOOIEND)

En regels zijn regels, zegt Ogterop Deux.

Maar moeder, dit is gewoon een ringetje.

Met een groen hartje.

MOEDER:

Toen ik van jouw vader iets met een groen
hartje kreeg, bestond er niets mooiers
op aarde.

MADELEIN:

Ach, het is iets zonder waarde. Ik vergeet
nu al wie het me gegeven heeft.

MOEDER:

Madelein, Ogterop Deux gaf het je net!
Dit is een cadeau van prins Koen van Kaan en ...

MADELEIN:

Moeder, ik ben het keurig aan 't vergeten.
Ik ben trouwens van plan iedereen te ver-
geten, die niet Koen heet ...

MOEDER: (WANHOPIG)

Koen! Prins Koen van Kaan! Een prins die
niet eens zeker de winnaar is, wie weet
zelfs niet de toto afmaakt! ...

MADELEIN:

Koen maakt de toto zeker af!

MOEDER:

Madelein, prins Koen is niet eens op komen
dagen. Heel onverstandig om dus op hem te gaan
zitten wachten.

MADELEIN:

Ogterop Een is ook nog niet terug. En Ogterop
I zou bij 't paleis van Koen aanwippen.
Dat heb jij hem gevraagd!

MOEDER:

Ogterop I kan aanwippen wat hij wil. Als
een prins slabakt, helpt daar geen koningin-
moederlief aan.

MADELEIN: (VERONGELIJKT)

Hij stuurt mij gedichten! En bloemen!

MOEDER:

Cadeaux? Een prinses mag tijdens de spelen
geen cadeaux ac ...

MADELEIN: (ZIET IETS BUITEN IN LUCHT)

Moeder!

MOEDER:

Wat is er nu weer?

MADELEIN:

Kijk daar, bij de linkertoren!

MOEDER:

Toch geen prinsen in de dakgoot vanmorgen?
Ze worden met de dag opdringender.

(RITSELT NAAR HET RAAM)

Het is al druk genoeg onder je balkon.

MADELEIN:

Nee, nee. Een vloerkleed ... met ... met
kinderen.

MOEDER:

Een vloerkleed met kinderen? Ze maken het
toch wel een beetje te bar met hun cadeau-
tjes, de herenprinsen.
Net nog een ringetje en nu weer een vloer-
kleed vol ki ...

MADELEIN:

Het landt. Het gaat landen. Op ons terras.
Open de deur, mam. Vlug dan.

MOEDER: (KOEL)

Madelein, laat dat de hofhouding doen.
Je bent prinses.

MADELEIN: (OPENT DEUREN)

Maar we kunnen ze toch niet buiten laten staan. Het is koud en die kinderen zijn in hun nachthemdje. Ja. Wat vreemd.

MOEDER: (HAMELAARS KOMEN BINNEN)

Nachthemdjes? Een vloerkleed vol kinderen in nachthemd. Als dat soms weer een cadeau van prins Roelof is ...

MADELEIN: (STRALEND)

Komt U binnen. Wat enig. Wat komt U doen?

BERTRAM:

Goedemorgen ... Oh, U bent een hoogheid ... goedemorgen, hoogheid.

(KINDEREN GROETEN)

LIDW.:

U bent prinses Madelein???

MADELEIN:

Ja. Oh, komt U toch verder.

MOEDER: (AFZIJDIG)

Madelein, spreek niet met het cadeau.

MADELEIN:

Toe, moeder dit is vast geen cadeau.

BERTRAM: (BERTRAM EN ANDEREN BUIGEN DIEP,
NU ZE HAAR ZIEN)

Goedemorgen, majesteit.

MOEDER:

Mag ik weten, wat dit allemaal te betekenen heeft? Waarom gebruikt U het terras van mijn dochter in plaats van de paleisingang?

BERTRAM:

Wij hebben het vloerkleed Kamerbreed helaas niet helemaal in de hand, majesteit. De opdracht aan het kleed luidde: vlieg zo snel mogelijk naar prinses Madelein. En die opdracht heeft het precies uitgevoerd.

MADELEIN:

Ja.

LIDW.:

Recht door Uw deur!

MADELEIN:

En wat een hoop kinderen. Oh, ga toch op het bed zitten.

MOEDER:

Madelein, het cadeau mag niet op je bed zitten.

MADELEIN:

Maar moeder, het is geen cadeau.

BERTRAM:

Mijn naam is Bertram Bierenbroodspot, majesteit. Ik kom op uitnodiging van Rijksveiligheidsdienaar Ogterop. Uw lakei.

MOEDER: (OP ANDERE TOON)

Oh ... Ogterop ... Er gaat mij een licht op. U bent dat goede idee van Ogterop Eén! U bent geen cadeau. U bent dat idee. Iets rijksveilig, nietwaar? Helpers!

BERTRAM:

Ja majesteit.

MOEDER:

En die kinderen horen allemaal bij U? U bent wel veel later dan Ogterop Een ons had gezegd. U zou gisterochtend zijn aangekomen!

(MADELEIN KIJKT VERRAST MOEDER AAN)

BERTRAM:

Dat klopt, majesteit. Maar twee van ons hebben een klein ongeluk met hun bezem gehad, het elvenwoud vlakbij ...

MOEDER: (SNEL INTERRUMPEREND)

Nu ja, nu ja. Het geeft niets. U bent er nu, dat is de hoofdzaak. Madelein, laat ons alleen. Dit is niet iets, waar een jong meisje mee te maken heeft.

MADELEIN:

Ja maar moeder.

MOEDER:

Madelein, luister naar me.

MADELEIN:

Ja moeder. (MOKKEND AF)

MOEDER: (ROEPT HAAR NA)

En laat Ogterop Deux onmiddellijk hierheen komen. En vertoon je niet in de prinsenkalen.

MADELEIN: (KRIBBIG)

Nee, natuurlijk niet, moeder. Hè, kinderachtig. (AF)

MOEDER: (BEKIJKT HAMELAARS)

Mmm. Wat vreemd, dat Ogterop Een niets over al die kinderen gezegd heeft. Hij zei me alleen, dat hij een uitstekende nieuwe rijksveiligheidsambtenaar had ontdekt. Dat moet U haast wel zijn.

BERTRAM: (BESCHEIDEN)

Nou ja, nou ja ... dit is eh ... Hildebrand Brom. Ook dapper, majesteit. En Aernout Koffij ... Is ook niet voor één sleutelgat te vangen.

LIDW.:

En ik?

BERTRAM:

Dit is Lidwientje Walg, majesteit. Mijn ver-
loofde. Zij is ook bijzonder moedig, net
als alle anderen.

OGTEROP DEUX:

Majesteit, U hebt mij laten roepen?
(EN VELE KINDEREN JUICHEN.
HOUDEN OP)

LIDW.:

Dat is Ogterop niet!

BAREND:

Hij ... U ... U lijkt op hem!

KINDEREN:

Ja.

MOEDER: (TWEE VINGERS OPSTEKEND)

Dit is Ogterop Deux, rijksveiligheids-
dienaar eerste klas. Ogterop, dit zijn de
Hamelmensen, waarover ...

LIDW.:

Maar ...

BERTRAM:

Ja maar wij kennen U niet. Wij kennen
deze man niet, majesteit.

OGTEROP:

Korrekt!

MOEDER:

U hebt gesproken met zijn broer. Ogterop
Een. Rijksveiligheidsdienaar eerste klas.

OGTEROP:

Sektie S en O. Geheim.

LIDW.: (ANDEREN REAGEREN OOK BEGRIJPEND)

U lijkt op hem.

OGTEROP:

Korrekt!

MOEDER:

Mens Bierenbroodspot, Ogterop. Mens Lid-
wientje ... en dat
(WIJST AERNOUT AAN)
moet mens Brom zijn ... of ...

IEDEREEN:

Neeeeee ...

OGTEROP:

Mens Koffij. Korrekt, korrekt. En dat is
mens Brom.
Precies zoals mijn broer zei: dik, maar
... dapper.

MOEDER:

Maar Ogterop Een heeft nooit over kinderen
gesproken, Deux. Kijk nou eens. Handenvol.

OGTEROP: (SUSSEND)

Korrekt. Een detail zeker. Niet bij stil-
gestaan, toen hij U sprak, zeker. Maar

volgens hem heel nuttig grut.
Stuk voor stuk moedig, volgens mijn broer.
Haha. En slim! Niet?

KONINGIN:

Nu ja. Ze zijn wel welkom natuurlijk. Maar hebben ze geen vaan?

BERTRAM:

Pardon?

OGTEROP:

Vaak. Hare majesteit bedoelt slaap.

BAREND:

Best wel.

MOEDER: (KLAPT LACHEND IN HANDEN.
LAKEIEN SCHIETEN TOE)

Breng onze gasten naar ... ja ... waar naar toe. De prinsenvleugel van het paleis is helemaal vol.

(DENKT)

Vindt U het erg, als we U bij het personeel onderbrengen?

KINDEREN:

Nee.

OGTEROP: (OPGEWONDEN)

Uitstekend. Uitstekend majesteit. Dat was ook het plan. Iedereen moet in de personeelsvleugel majesteit. Daar vallen ze minder op. Ik wil ze allemaal als personeel in dienst nemen.

MOEDER: (ONTSTELD)

Personeel! Ogterop! Het zijn onze gasten!

BERTRAM:

Toch heeft hij gelijk, majesteit. Stel, dat we iets moeten naspeuren. Spionneren bijvoorbeeld.

OGTEROP:

Korrekt.

LIDW.:

Een kamermeisje kan overal komen. In elke kamer. Zonder dat iemand het gek vindt.

OGTEROP:

En het gaat om de rijksveiligheid.

HEKTOR: (ENTHOUSIAST)

Ik word koksmaatje.

(LIKKEBAARDT)

BAREND:

Dat had je gedroomd. Dat baantje neem ik al.

HEKTOR:

Jij bent schoenmaker.

BAREND: (FEL)

Niet meer!

BERTRAM:

He he he. Bedtijd nu. Ga eens gauw allemaal mee met deze meneer.

(WIJST OP LAKEI, KINDEREN GAAN MEE AF)

(DISCIPLINE VAN KINDEREN MOET INDRUK MAKEN OP KONINGIN EN OGTEROP, DIE ELKAAR EVEN AANKIJKEN)

En bedenk, dit is een strikt geheime opdracht, Rustig in de gangen, doen alsof je keurig personeel bent. Beleefd, netjes.

HILLETJE:

Ik ... (GEEUWT) ik geloof toch, dat ik eh ... slaap heb ...

(ALLE KINDEREN GEEUWEN TERWIJL ZE AFGAAN)

OGTEROP: (TEVREDEN)

Uitstekende kinderen. Heel goed bij de tijd, majesteit. (VERKNEUKELT ZICH OPEENS)

O. Ik heb toch zo'n vertrouwen in U.

(PORT BERTRAM)

Mijn broer had 't, en nou ik weer!!

BERTRAM: (TEGEN MAJESTEIT)

Ik hoop dat we U van dienst kunnen zijn, majesteit. Al hoop ik niet, dat het nodig is.

MOEDER: (MED.CU)

Welkom in het paleis bij de sneeuwvijver.

(LIEDJE, GEZONGEN DOOR HET KOOR ALLEEN, MET Z'N 24 NAAST ELKAAR IN EEN GROOT BED.

LAKEIEN ZETTEN TWEE GROTE KANDELAARS NAAST BED MET VEEL KAARSEN. LATEN GORDIJNEN VOOR RAMEN ZAKKEN, ZODAT DAGLICHT WEG IS.

SCHUDDEN DONS WAT OP.

SOMMIGE LIGGEN AL OP ZIJ.

BAREND GEEUWT ONBESCHAAMD TIJDENS INTRO)

(WE ZIJN NOG CU EN HEBBEN NIETS VAN BED GEZIEN: BAREND IN CU, STAREND NAAR PLAFOND)

BAREND:

toen ik was geboren, had me moe geen rooie cent

dus sliep ik in een haverkist, wat was ik ook gewend?

een ouwe lap als deken, de matras die heb ik nog:

een zak met hooi - dat kriebelde - maar maffe dee ik toch

(KAMERA SNEL TERUG)

dat is wel even anders nou, want dit is het van het

SAMEN:

hemeltje, hemeltje, wat een breed bed
wat een breed bed
wat een breed bed

HILLETJE:

ik deel met m'n zusje thuis een krakend ledikant
wanneer 't pikkedonker is, dan pakt ze

vlug m'n hand
 dan moet ik haar vertellen van de prins en
 van de fee
 (of) de jager en de ree - zoals me moeder
 vroeger dee
 ... gezellig is me zusje wel ... maar dit
 is het van het:

SAMEN: hemeltje, hemeltje, wat een breed bed
 wat een breed bed

INSTR. (LAKEIEN BLAZEN KAARSEN UIT
 CU HEKTOR IN MAANLICHT)

HEKTOR: ik heb thuis een heel mooi bed, met
 zacht en warrem dons
 ik hoor me moeder praten in de kamer over
 ons ...
 m'n vader hoor ik mompelen en vloeken
 op de kat
 en dat zal elke avond het moment wel
 weze ... dat ...
 (GEEUWT)
 dit is het van het ...
 hemeltje (GEEUWT) ... breed bed
 breed bed ...

INSTR.

OGTEROP: (BERTRAM EN OGTEROP WANDELEN
 DOOR DE TRAININGSRUIMTE)

Ja, ik heb U met opzet niet bij het per-
 soneel geplaatst, mens Bierenbroodspot.
 Want ik weet het nog niet, ik weet het
 nog niet.

BERTRAM:

Niet als personeel? Wat wilt U dan? Dat ik
 als gast hier zou moeten rondlopen?

OGTEROP:

Korrekt. Als prins zelfs.

BERTRAM:

Als prins?

Maar ik ben toch? ... ik heb helemaal niet
 het uiterlijk van een prins. Ik heb de
 opleiding niet van ...

OGTEROP:

Toch wel, toch wel. Met een goed kos-
 tuum. Pofmouwen, een baret met een pluim!!!
 Bertram van Hamelen. Prins Bertram van
 Hamelen! Ja!

Of: Bertram van Bier én Broodspot, prins
 van Hamelen. Ja. Korrekt. Mijn broer had
 't kunnen bedenken.

(ONDERTUSSEN: HILDEBRAND, AER-
 NOU EN LIDWIENTJE KOMEN OPGE-
 WONDEN AANLOPEN. ZE ZIJN GE-
 KLEED ALS PERSONEEL: LIDW.
 ALS KAMERMEISJE (17e eeuw), HIL-
 DEBRAND ALS KOKSMAAT, AERNOUT
 ALS LAKEI)

LIDW.: (AL VAN VER)
Bertram, kijk ons 's.
(LACHT, DRAAIT)
Hildebrand is kok.

HILDEBRAND:
Chefkok!!

LIDW.:
Aernout is tafeldienaar.

AERNOUT:
Hoofdlakei!!!

LIDW.:
En ik ben kamermeisje
(STOPT. VERWONDERD:)
Waarom heb jij je nog niet verkleed?

OGTEROP:
Daar diskussiëren we net over, mens Lidw-
wientje. Ik zeg net, het ware niet mal, als
mens Bierenbroodspot een prins zou wezen.

LIDW.:
Oh, een prins. Bertram!
(KIJKT HEM VOL TROTS AAN)

OGTEROP:
Het zou een uitkomst zijn. U bij het per-
soneel en mens Bertram tussen de prinsen
zelf: één moedige, kundige geheime agent!
Ware dat mal? Nee, dat ware niet mal!

AERNOUT:
Goed idee.

HILDEBRAND:
(VERONGELIJKT)
Ik zou een goede prins zijn.

AERNOUT:
nou Ja! Over mij hebben we het ook nog niet
gehad!

OGTEROP:
Mens Bierenbroodspot is een ideale prins.
Ik geloof, dat we het ze maar moeten af-
spreken. U krijgt van mij een volledige
uitzet.

BERTRAM:
Uitzet?

LIDW.: (TROTS)
Nou, je pak natuurlijk. Met een mantel en
een hoed met een pluim.

OGTEROP:
Korrekt! Plus een koffer vol kleren. En
twee paarden, een zwaard, een degen, een
reistas, een koets, twee palfreniers, een
page.

LIDW.: (VERRUKT)
Oh, hoor je dat?

OGTEROP: (VERVOLGEND)

U krijgt een eigen appartement in de prinsenvleugel. (GEBAART DAT DIT VER VAN ANDEREN IS)

LIDW.:

Oh ... (BEDRUKT KIJKEN ZE ELKAAR AAN)
Dat betekent, dat we elkaar niet zullen zien, Bertram ...

BERTRAM: (KORT)

... Ja ... Is het beslist noodzakelijk, ambtenaar Ogterop?

OGTEROP:

Eh ... korrekt ... Even door de zure appel heen bijten. hè? Niet?

(STILTE)

LIDW.: (BENEPEN)

Jij bent prins ... en wij zijn maar personeel .
Kamermeisje ben ik maar ...

(KLAART OP)

Maar ik kan natuurlijk wel 's ochtends je bed opmaken!

BERTRAM:

En m'n ontbijt brengen!

AERNOUT:

Ho, dat mag ik doen!

HILDEBRAND:

En IK maak het klaar!

LIDW.: (VERONTWAARDIGD)

Nietes. Ik maak z'n ontbijt en IK breng het!

OGTEROP:

Rustig, rustig. Kaml. Denk om de Rijksveiligheid!

BERTRAM:

Dat is waar, Lidwientje. We zijn rijksveiligheidsdienaren. Je moet wat over hebben voor de goede zaak.

LIDW.: (ZIELIG)

Laat me dan tenminste ... Laat ... laat maar.

HILDEBRAND:

Je mag bij mij in de keuken ZIJN brood smeren.

AERNOUT:

En jij mag me de suiker nabrengen. Die zal ik dan voor je vergeten.

BERTRAM: (DENKT NA)

Wie is m'n page?

OGTEROP:

Korrekt. Dat is nog een punt. Uw schildknaap!

BERTRAM: (KNIPT MET VINGERS)

Barendje. Barendje Stip!

OGTEROP:

Goed idee. Mens Barendje.

LIDW.:

Ja. Barend is ontzettend moedig. Maar ...
Maar Hektor is misschien toch ... Ik bedoel ...
Hektor is beter op school. Barendje kan niet
lezen. Hij heeft nooit naar school kunnen
gaan, omdat hij bij zijn stiefvader in de
schoenmakerij moest werken.

BERTRAM: (DENKT EVEN, KIEST DAN KORDAAT)

Toch vraag ik deze keer Barendje. Het moet
een stevige knul zijn. Barendje redt zich wel.

OGTEROP:

Geregeld. Korrekt.

(HAASTIG)

Kijkt U nu even rond. De prinsen komen zo
terug van hun ochtend-gevecht en ze mogen
U niet zien zonder Uw prinsenkleren.

LIDW.:

Ja. Wat is dit allemaal, hier.

(STAAT BIJ PAARDENAUTOMAAT)

OGTEROP:

Dit is de trimzaal. Elke ochtend wordt er
hier door alle prinsen die dat willen ge-
traind. Dit is een binnenshuisros.

Een home-draver. ('n treinhengst)

Prinsen moeten vaak lange tochten maken,
naar verre gevaren. Uitstekende training.
Drie uur schokken per dag en je kunt
weer mijlen en mijlen aan.

(AERNOUT DEMONSTREERT INTUSSEN)

Verder uiteraard heggen, zeven sloten, in
de zaal hiernaast is een kleine namaak
doornenhaag, dan een stel uitstekende slotbrug-
gen, die steeds vliegensvlug omhoogwippen,
zodat je snel moet zijn, om er overheen
te komen ... vervolgens touwen.

Wij gebruiken nu nog touw, maar in de laatste
week voor de prinsentoto wordt het lang,
gouden prinsenhaar.

Maar dat is natuurlijk erg kostbaar en
zeldzaam, dus daar slingeren we ons nu nog
niet langs naar boven.

(SCHRIKT)

Ohlala ... vlug. Vlug weg, mens Bertram.

HILDEBRAND:

(KREEG NET BOKSBAL TEGEN NEUS)

Moeten wij ook weg?

OGTEROP:

Nee, nee ... Maar daar komt een nieuwe
prins, dacht ik. En U bent immers personeel,
dus U kunt mooi gaan helpen met de bagage.
En zo. Alleen mens Bertram ... aha ... hij
is weg? Mooi.

(WANDELT NAAR PLEK WAAR NIEUW-
KOMERS BINNENLOPEN.

LIDW. KOMT FLUISTEREND NAAST
HEM LOPEN)

LIDW.:

Hoe heet die nieuwe prins?

OGTEROP:

Prins Evert. Prins Evert van Wolfram. Men zegt, dat hij zeer vriendelijk is. Maar kom, U moogt niet tegen mij fluisteren. U is kamermeisje. Dat ware dus onsziek. Hapsnap! Weg, weg, weg!

(SCHAARPT KEEL EN TREEDT OP NIEUWE GASTEN TOE)

Welkom, welkom hoogheid ...

(ZIET NIET METEEN WIE PRINS IS, OMDAT PRINS KIST OP SCHOUDERS TORST)

Hoogheid? ... Hoogheid Evert van Wolfram?...

(TWEDE BEDIENDEN VAN EVERT STAAN AL MET BAGAGE IN ZAAL. TUSSEN GORDIJNEN DOOR STAPT EVERT ZELF BINNEN, IN GRIJS MALIENKOLDER VOORZIEN VAN NARE WAPENS, ALS LODEN BAL MET PUNTEN, HARTSVAN-GER, BIJLTJE, STEKELIGE DINGEN. HIJ HEEFT EEN BIJZONDER ANGSTWEKKEND GEZICHT, HIJ IS BREED EN GEDRONGEN EN TORST EEN LOODZWARE KIST, DIE RAMMELT VAN HET GELD. HIJ KIJKT ROND EN SMAKT DE KIST NEER MET GRAUW.

ALLES AAN HEM STRAALT GEWELD, AGRESSIVITEIT EN KILHEID UIT. HIJ DREUNT OP EEN DAAR OPGESTELDE GONG, KIJKT ONGEDULDIG ROND)

AERNOUT: (KOMT LIDW. TEGEN. HEKTOR HEEFT ENKELE LAKENS OVER ARM. AERNOU LOOPT NAAST HEM ZONDER IETS)
Zijn die dissen gedekt, Lidwientje?

LIDW.:

Nou je hoeft niet zo protserig te doen.

AERNOUT:

Jongen, breng jij even deze lakens terug naar de keuken?

LIDW.:

Jongen? Dat is onze Hektor?!

AERNOUT:

Sst. Niet hier. Ik moet 't natuurlijk heel erg echt spelen, al vind ik het natuurlijk vervelend. Ik ben eerste lakei.

LIDW.:

Jaja. Zeg, heb jij Prins Tor al gezien?

AERNOUT: (VERGEET ZIJN 'CHIC')

Nee. Hij schijnt nog niet ... eh ...

(STAPPEN PAAR PAssEN TERUG. ER KOMEN PRINSEN BINNEN, WAARONDER ROELOF EN KOEN, WIENS STEMMEN LUID KLINKEN.

PRINS ROELOF EN PRINS KOEN BENEN WOEDEND NAAST ELKAAR EEN VERTREK BINNEN. ACHTER HUN KOMEN MEER PRINSEN, DIE ALLEN ZAKKEN BIJ ZICH HEBBEN EN KRUISBOGEN EN GEWONE BOGEN VOOR DE JACHT.

DE MEESTE LOPEN LANGS DE TWEDE EN DE KAMERA WEG.

WIJ VOLGEN ECHTER HET TWISTGESPREK. BIJ TAFEL ZET HEKTOR NET BEKERS NEER

EN KRUIKEN WIJN. HIJ KIJKT VER-
SCHRIKT NAAR PRINSEN)

PRINS ROELOF:

Ik zal U zeggen, wat ik van U vind mijnheer!
U bent een ...

KOEN:

Het interesseert me helemaal niet, wat U
van mij vindt, mijnheer.
Helemaal niet, hele ...

ROELOF:

Ik vind U, mijnheer, ik vind U een ...

KOEN:

U moet mij nu in 't vervolg eens met rust
laten. Met rust, hoort U. Ik ...

ROELOF:

Het was deze morgen zonder meer aan mij,
om de draak op de vlucht te drijven.
De eer was ...

KOEN:

De eer kwam aan mij toe. U dringt voor,
mijnheer. Bij iedere draak opnieuw dringt
U voor!

ROELOF:

U hebt het achter de mouw, meneer. Ik had
een halfuur lang met het linker hoofd ge-
vochten van dit dier.

Mijn linkermouw is in as opgegaan.

(TOONT BLOTE ARM)

(AERNOUT MAAKT ZICHT UIT DE VOETEN)

KOEN:

Het rechterhoofd had een steekvlam van twee meter. Mijn wenkbrauwen zijn verschroeid. En wat is dit?

(BLOTE RECHTERARM)

(STOKT, LIDW. TRIPPELT MET KRUIK DOOR BEELD EN GAAT AF. HIJ KIJKT HAAR MET OPEN MOND NA. HEKTOR STAAT OVERIGENS VOLLEDIG VERBLUFT NAAR RUZIE TE KIJKEN. PRINSEN BESTEDEN ER GEEN AANDACHT AAN)

ROELOF: (IS ONDERTUSSEN WOEDEND AAN 'T ANTWOORDEN)

Het linker hoofd heb ik gedurende een half uur alleen bevochten. En toen het dier eindelijk wat uitgeput was ... wat is er? Waarom luistert U niet, als ik U uitscheld?

KOEN:

Niets ... Het ... Ik dacht, dat ik iemand zag die ik ... Gaat U toch door.

ROELOF: (WOEDEND)

Ik weet niet meer, waar ik gebleven was!

KOEN:

Bij het linker hoofd ... Uitgeput was het.

ROELOF: (HILDEBRAND VAN ANDERE KANT DOOR SET)

O ja. Uitgeput. Toen het een beetje uitgeput was, kon ik met een grote houw ... Mijnheer, waar kijkt U naar?

KOEN: (WRIJFT DOOR OGEN)

Hè ... o ... niets ... iets. U hebt volkomen gelijk. ... Ik ... excuseert U mij ... (LOOPT WEG ACHTER HILDEBRANDT AAN. HEKTOR LOOPT SNEL MEE AF. ROELOF STAART HEM PERPLEX NA)

(HILDEBRAND KOMT BIJ AERNOUT IN DE KEUKEN. LIDW. IS MET HILLETJE AAN HET AARDAPPELS JASSEN OF IETS DERGELIJKS. AERNOUT KEERT ZICH MET KRUIKEN OM NAAR HEM)

AERNOUT:

Waar ben je nou? Jij bent de kok. Ik mag de wijn naar binnen dragen.

HILDEBRAND:

Ach man, je komt handen tekort.

AERNOUT:

Jij mag straks fijn koken.

(WIL AFLOPEN. OPEENS STAAT TOR IN DEUR.)

LIDW.:

Ach, wat zijn jullie toch kinderachtig. Er is genoeg te doen voor jullie allebei en alle kinderen en ...

KOEN:
Goedendag ...

LIDW.:
Goedendag ... edele heer ...
(AERNOUW BUIGT)

KOEN: (HEES)
Wat ... wie bent U?

LIDW.:
Ik? (KIJKT IN PANIEK NAAR ANDEREN DIE
TERUG DEINZEN)

KOEN:
U ... ik heb U hier nooit eerder gezien.

LIDW.:
Mij? ... Ik ... Ik ben hier vandaag voor het
eerst.

KOEN: (KIJKT HAAR STRAK AAN, STRAAL VER-
LIEFD, MAAR DIT WORDT DOOR IEDER-
EEN NIET BEGREPEN. MEN VOELT ZICH
VERDACHT)
Voor het eerst ...

AERNOUW:
Ahum.

LIDW.: (NOODSPRONGMAKEND)
Ik ... ben het nichtje van de kok. Hè, oom
Hildebrand!

HILDEBRAND:
He, o, wat ... o ja ... nicht. De jongste
zuster van mijn dochter. Ja ...

LIDW.:
Dochter van mijn zuster.

HILDEBRAND:
Precies. Van haar zuster.

KOEN:
U bent zo mooi. Ik wist dat ik U nooit eerder
gezien had.

(LIDW. KIJKT HEM SPRAKELOOS AAN
BEGINT MET HILDEBRAND OPGELUCHT
TE LACHEN)
Waarom lacht U, lakei.

AERNOUW:
Ik lach niet ... haha. Ik pardon, ik dacht...
(HILDEBRAND DUWT HEM IETS VAN
VAATWERK OF ZO IN ZIJN HANDEN.
AERNOUW GAAT NA DEZE HINT AF MET
HILDEBRAND. KINDEREN VOOR ZOEVER
AANWEZIG, DOEN OPEENS OOK IJVERIG.
LIDW. WEET GEEN RAAD MET KOENS
STARRE BLIK)

LIDW.:
Ik ... ik ga maar eens afwassen.

KOEN:
Die ogen.

LIDW.:
Pardon?

KOEN:
Die ogen! Herte! ...

LIDW.:
Wat zegt U, hoogheid?

KOEN:
Die ogen! Herteogen! Maar dan blauw! Blauwe herteogen!

LIDW.:
Herteogen ... mmmmaar dan blau ... oh ...
Mag ik even (GAAT OP HEM TOE)

KOEN: (STAPT ACHTERUIT, OVERGELUKKIG)
U wilt mij omhelzen?

LIDW.:
Nee, het schortje pakken. Achter U hangt het schortje.

KOEN:
O, duizendmaal pardon. Pardon, pardon, pardon.

LIDW.:
Alstublieft niet duizend maal!
Jajaja. Genoeg. Moet U niet gaan eten!
Het speenvarken wordt koud.

KOEN: (TOONLOOS)
Het speenvarken wordt koud. Wat lief.

LIDW.:
Er is tomatensoep met balletjes.

KOEN:
Balletjes?

LIDW.:
Hildebrand heeft ze gerold. En prinsesse-boontjes. Of kool.

KOEN:
Of kool. Wat een stem ...

LIDW.:
Ik ... Kan niet goed afwassen als U zo naar mij ... als U ... als U naar mij ...
U moet niet zo kijken ...

KOEN:
Kan ik U ... kan ik U ergens mee ...

LIDW.:
Neenee. U bent een prins. En ik ben ...

KOEN: (FLUISTERT)
Een prinses. Koninklijke hals. Vorstelijk voorhoofd.

LIDW.:
Maar U hebt prinses Made ...
(HILDEBRAND STAAT PLOTS NAAST
HEM EN DREUNT OP GONG, KOEN
KRIMPT)

HILDEBRAND:
De maaltijd is opgediend.
(WANDELT WEER WEG, ZIN HERHALEND
BUIGT DIEP. KOEN HERSTELT ZICH.
DWEPERIG)

KOEN: (BESEFT DAT HIJ MOET GAAN)
Ik ... wanneer zie ik U weer ...

LIDW.:
Mij?

KOEN: (HEFTIG)
Wanneer? Wanneer?

LIDW.:
Wel ... Bij het nagerecht, denk ik. Bananen-
vlaatje.

KOEN: (ACHTERWAARTS WEGLOPEND.
GELUKKIG ZINNEN HERHALEND DIE
ZIJ ZEGT)
Bananenvlaatje.

LIDW.:
Ik zal U een extra portietje geven ... dag.

KOEN:
Extra portietje ...
(HEFT ZWAK EEN HAND LOOPT AERNOU
ALLE VAAT UIT HANDEN. WANDELT
MET MOEIZAAM GENOMEN BESLUIT
WERKELIJK WEG)

AERNOU: (FOETEREND TUSSEN SCHERVEN)
N ... nou zeg ...

HILDEBRANDT:
Is dat een prins.

LIDW.:
Nou en of.

HILDEBRANDT:
Wat kwam ie doen?

LIDW.:
Praten met mij.

HILDEBRAND:
Waarom?

LIDW.:
Hij was verliefd.

HILDEBRAND:
Op wie?

LIDW.:
Op mij.

HILDEBRAND:
Maar jij hebt Bertram.

AERNOU:
En hij heeft prinses Madelein.

LIDW.:
Prinses Madelein is voor prins Koen.

HILDEBRAND:
Koen! Die is er helemaal niet! Prins Koen.
Heb ik al gehoord. Ambtenaar Ogterop, ik
bedoel onze Ogterop, is bij zijn vader

gaan informeren.

HILLETJE: (BIJ LIDW. NIEUWSGIERIG)
Wordt Bertram nou niet jaloers. Op die prins
Koen. Dat was prins Koen van Kaan.

LIDW.: (VOOR ZICH UIT)
Koen van Kaan.

HILLETJE:
Hij is altijd het ergst verliefd geweest
op prinses Madelein. Samen met prins
Roelof van Bontubal.
Dat wist ik al.

HEKTOR:
Is ie ook niet erg trouw!

HILLETJE:
Ach, mannen!
Ben benieuwd wat dat vanavond wordt.

LIDW.:
Hè?

HILLETJE:
Op het hofbal, natuurlijk. Daar danst
ie met z'n dame.

HET HOFBAL.
(KAMERA VOLGT HET PERSONEEL
DOOR PALEIS. WE STARTEN NET OP
MOMENT DAT LIDW. MET HILLETJE
MET KARAFFEN WIJN OVER OF VLAK
LANGS DANSVLOER GAAT.
BIJ EVT. PASSEREN DANSENDE
PRINS KOEN EN ZIJN DAME
KIJKT HAAR NA)

ZACHTJES MET KARAFFEN.

(H. GEELEN/J. STOKKERMANS)

LIDW.: zachtjes met karaffen
boordevol met wijn

HILLETJE: zeulen door de zalen

ALLEN: voor 't hofbal

AERNOUT: trappen op en af en
links langs de fontein
zoete broodjes halen

ALLEN: voor 't hofbal

BAREND: door de marm'ren gangen heen

ALLEN: harnas links, harnas rechts

HILDEBRAND: krijg je een hellebaard op je teen
in de hitte des gevechts

LIDW.: reerug en een pudding toe

AERNOUT: op de slotbrug barbekjoe

BAREND: elke prins een hele koe

ALLEN: op 't hofbal
op 't hofbal
op 't hofbal

INSTR.

KIND: even met de peper
naar de koningin

KIND: eerst nog even malen

ALLEN: op 't hofbal

HEKTOR: wat een zware afwas
goud en zo en tin

KIND: grote zilv'ren schalen

ALLEN: op 't hofbal

HILDEBRAND+
AERNOUT: geuren door de galerij
in livrei - zij aan zij

LIDW.: mag ik even door? opzij!

HILLETJE: prins jeroen wil rijstebrij

ROELOF: hoogheid, is het bal niet knal?

HILDEBR:PARL.: heel voorzichtig, of ik val!
puddingschaaltjes van kristal

ALLEN: voor 't hofbal
voor 't hofbal
voor 't hofbal

ALLEN: sjiek en deftig dansen
pink in pink in pink

KOEN: stijl en elegance

ALLEN: op 't hofbal

ALLEN: kijken naar de kansen

LIDW.: wie is de leukste bink

ROELOF: ik denk dat ik wel opval

ALLEN: op 't hofbal

ROELOF+KOEN: blinkend schoon en okselfris

ALLEN: geurtje hier - luchtje daar

LIDW.: wie weet wie de winnaar is
met al die prinsen bij mekaar

ALLEN: welke prins zit op fluweel
woont er straks in het kasteel

LIDW.: fluistert heel het personeel

ALLEN: op 't hofbal
op 't hofbal
op 't hofbal

(IN HET LAATSTE AKKOORD HOREN
WE LUID KLETTEREN VAN METAAL
EN AARDEWERK DAT BREEKT.

CUT:

AERNOUT LIGT TUSSEN SERVICEGOED
EN SCHERVEN KARAF LANGUIT IN

PLAS WIJN. OVER HEM HEEN STAPT
BRIESEND PRINS EVERT.
DE VOORHANG HANGT SCHUIN AAN DE
ROEDE, ER IS DUIDELIJK RUW AAN GE-
RUKT, OP DE GONG BIJ DE INGANG
BEUKT HIJ TEN OVERVLOEDE!
DAN BEENT HIJ NAAR EEN TAFEL? WAAR
HIJ TWEE KLEINERE PRINSEN OPZIJ
DUWT EN HUN BEKERS LEDIGT, EEN
KARAF NAAR ZICH TOE TREKT EN IN-
SCHENKT. IEDEREEN OP DE DANSVLOER
IS BLIJVEN STILSTAAN. PRINSEN,
DAMES, PERSONEEL, ALLES KIJKT NAAR
HEM)

CUT:

(KONINGIN FLUISTERT IETS, VRAGEND,
IN OOR OGTEROP, WE VAREN TOE.
GELUID FADET OP)

OGTEROP:

Dat is prins Evert van Wolfram, majesteit.
Vanmiddag, voor de middag gearriveerd, ja.
Korrekt. Merkwaardig persoon, mag ik wel
zeggen. Ja.

(KONINGIN KIJKT EVEN NAAR PRINSES,
DAN NAAR HOFDAME, GEEFT TE VER-
STAAN DAT ZIJ WIL GAAN. OOK MADE-
LEIN STAAT OP. ZIJ SCHRIJDEN AF,
ONGEMERKT. HET GAAT SNEL EN TAKT-
VOL)

CUT:

HILDEBRAND IS NAAR EVERT'S TAFEL
GELOPEN EN WIL DE KARAF WEGHALEN
OM IEMAND VERDEROP, EEN DAME, IN
TE SCHENKEN.
MET EEN GRAUW HAALT EVERT DE KARAF
NAAR ZICH TOE. HILDEBRAND SCHRIKT
EN GEBAART BENEPEN, NAAR DE DAME,
DIE ZICH BLOZEND AFWENDT.
EVERT HAALT UIT NAAR HILDEBRAND.
DUWT TAFEL WEG. DAMES GILLEN, PRINSEN
RIJZEN OVEREIND. TREKKEN DEGEN.
EVERT GRAUWT NAAR HUN, DUWT PRINS
WEG OVER ZETELS HEEN, LOOPT OVER
TAFEL HEEN TERUG NAAR ZIJN PLAATS)

LIDW.: (LIDW.+ AERNOUT STAAN ONTHUTST BIJ
DE DEUROPENING)

Wat een ontzettende man. Is dat een prins?

AERNOUT:

Hij duwde me weg, toen ie binnenkwam. Ik
liep met achttien borden.

LIDW.:

Nou, wie doet dat nou?

AERNOUT:

Hij is sterk hoor. Ik voelde het meteen.
Sterk. Nou.

LIDW.:

Kijk! Tor en die andere prins! gaan op hem af!

CUT:

(TOR + ROELOF LOPEN WAARDIG OP
EVERT TOE, DIE NIET NAAR HUN KIJKT.)

ZE STAAN STIL EN WACHTEN. EVERT REAGEERT NIET. PAKT EEN ANDERE PRINS DIENS BEKER AF. PRINS SPRINGT OP. EVERT DUWT HEM GERECHT IN GEZICHT. GAAT RUSTIG ZITTEN. KOEN EN ROELOF TREKKEN DE DEGEN)

KOEN+ROELOF:
Mijnheer!

(EVERT KIJKT OP. TOR EN ROELOF KIJKEN ELKAAR GETROFFEN AAN.)

Ik was ...

KOEN: (TOORNIG)
Ik was eerst deze keer!

ROELOF:
Pardon, mijnheer. Deze keer is het MIJN duel!

KOEN:
U vergist zich. Ik laat mij dit nare mannetje niet afnemen.

ROELOF:
U gaat te ver, mijnheer. Ik sta er op mijn eer te verdedigen.

KOEN:
U verdedigt Uw eer maar een andere keer!
(ZWAAIT DEGEN NAAR EVERT)
Mijnheer, ik daag U uit tot een duel. U bent een schoft.

ROELOF:
Mijnheer, ik verbied U op dit voorstel in te gaan. U bent mijn persoonlijke vijand.
(RICHT OOK DEGEN, SLAAT DIE VAN TOR WEG.

KOEN: MIJN SCHOFT, zeg ik.

ROELOF: Let niet op hem

EVERT GRAUWT, OPGESTAAN EN TREKT ZWAARD EN ZWAAIT DE DEGENS VAN DE TEVEEL MET ELKAAR BEZIGE PRINSEN UIT HUN HANDEN - OPZWEPENDE MUZIEK - EN DRIJFT HUN TERUG OVER DE TAFEL.
EVERT EN TOR EN ROELOF DIE ZO MOEDIG MOGELIJK DEKKING ZOEKEN MET KRUKJES VOOR HUN GEZICHT MAKEN EEN WILDE TOCHT OM DE DAMES OP DE DANSVLOER.
EVERT STAAT OP GEGEVEN MOMENT AAN EEN KANT VAN GEDEKTE TAFEL, TOR EN ROELOF AAN DE ANDERE.
EVERT SLAAT MET KARATE SLAG TAFEL DOORMIDDEN. WIL OVER TAFEL OP VERBOUWEREERDE TOR EN ROELOF INSTORMEN. NU WORDT HET DE ANDERE PRINSEN TE MACHTIG. MET Z'N ALLEN WETEN ZE PRINS EVERT DIE RAAST EN TIERT MAAR NET TE OVERMEESTEREN. TIJDENS GECHT KORTE OVERCUTTINGS VAN HILDEBRAND, AERNOUT, LIDW. KINDEREN DIE BUKKEN VOOR RONDVLIEGEND AARDEWERK.
IN HET GERAAS EN GETIER WIPEN NAAR:

OGTEROP STAAT HANDENWRINGEND TUSSEN

(HAMELAARS IN KEUKEN, OF ZIT MET
HUN IN KAMER KINDEREN OP HET
HEMELBED. VERDER AANWEZIG ZIJN
BERTRAM, LIDW., AERNOUT, HILDE-
BRAND EN KINDEREN)

OGTEROP:

Ongehoord! Een dolleman! Een dolleman is het!

LIDW.:

Het was doodeng. Hij sleurde twaalf prinsen
over de dansvloer.

KOEN:

De man is abnormaal sterk.

OGTEROP:

Korrekt. Een jonge draak.

HEKTOR:

Die prins Koen en prins Roelof waren op een
gegeven moment ongewapend.
En toen wou hij ze toch met z'n zwaard ...

LIDW.:

Ja. En die tafel! Middendoor.

HEKTOR:

Met het blote handje.

BERTRAM:

Ik ben er niet bij geweest natuurlijk, maar
is het niet een beetje een onopgevoede jongen?

OGTEROP:

Korrekt. Heel onopgevoed! Onbeleefd tegen
dames! Voor een prins zeker!

AERNOUT:

Hij dronk hun wijn op! Gewoon.

OGTEROP: (HANDEN WRINGEND)

Ik moet er niet aan denken, dat hare majes-
teit en de prinses nog in de zaal geweest
waren ...

BERTRAM:

Ik blijf iets vreemds aan deze zaak vinden. Dat prinsje is te sterk volgens mij. Twaalf prinsen over de dansvloer.

OGTEROP:

U denkt aan iets! Ik voel het!

BERTRAM:

Nou, dat wil ik niet meteen zeggen, maar ...

OGTEROP: (EEN EN AL AANDACHT)

Jajaja. Ik zie het. U hebt hem door. Vertel het, wat U denkt.

BERTRAM: (VERLEGEN DOOR OGTEROP)

Wel ... eh ...

(MAAKT VRAGEND EEN DRINKGEBAAAR)

OGTEROP: (BERTRAM AANMOEDIGEND)

Een toverdrankje? Een brouwsel? Korrekt! Goed mogelijk!

BERTRAM:

Ik denk niet eens aan een toverdrankje. Misschien is het gewoon een opkikkerdrank. Dat ie zich sterk voelt. En als je je sterk voelt, ben je 't vaak ook.

OGTEROP: (KLEEFST AAN BERTRAM'S LIPPEN)

Opkikkerdrank?

BERTRAM:

Ja. Zoiets bestaat. Iets wat je pep geeft ... pit in het bloed jaagt.

OGTEROP:

Maar dat is ook verboden op de prinsentoto. De prinsen mogen niets slikken! Niets, niets, niets!

LIDW.:

Hoe komen we daarachter? Of ie iets slikt?!

BERTRAM:

Ik zou zo zeggen, daar moeten jullie maar eens voor zorgen.

LIDW.:

Wij?

AERNOUT:

Het personeel! Inderdaad!

KINDEREN:

Hhhooooooooiiiiiii!!!

(OGTEROP EN BERTRAM MANEN TOT
STILTE. WE FADEN)

GANG.

LIDW.: (SLUIPT MET HEKTOR NAAR DE KAMER
VAN EVERT)

Weet je zeker, dat prins Evert nu niet op zijn kamer is.

HEKTOR:
Zeker.

LIDW.:
En ook niet in de buurt?

HEKTOR:
Hij is al heel vroeg uitgereden. Hij heeft alle halters van 75 kilo meegenomen. Drie.

LIDW.: (ONTZET)
Dat arme paard!

HEKTOR:
Hij rende naast het dier. Hier is 't.

LIDW.:
Oh ... ik knijp 'm zo.
(HEKTOR HEEFT DEUR GEOPEND.
ZE SLUIPEN BINNEN.)

(HET KAMERTJE IS BIJZONDER ROMME-
LIG. KIST STAAT OP STOEL, MET
KETTINGEN EROMHEEN, DIE OOK OM
STOEL ZIJN GEWIKKELD.
OP BED LIGGEN GOEDENDAG, HARTS-
VANGER EN ANDERE BRUTE HAND-
WAPENS UITGESTALD.
WOLFSKLEMMEN ETC.)

LIDW.: (GRIEZELT)
Huuuuuu

HEKTOR: (HEEFT HEEL KORDAAT ALLE POTJES EN
FLESJES KANNEN EN KRUIKEN AFGE-
SNUFFELD)

Vind niks.

LIDW.: (STAAT BIJ HOOFDIEND. SLAAT DE-
KENS WAT TERUG, ZIET IETS)

Hektor ...

HEKTOR:
Ja.

LIDW.:
Weet jij wat ... Raad jij eens, wat hier
ligt? ...

CUT:
(VRAGENDE HOOFD HEKTOR ...
STAPT OP HOOFDEIND TOE)

HEKTOR:
Hè?

(LIDW. SLAAT DEKEN TERUG. OP
KUSSEN LIGT EEN TEDDYBEER)

MUSICAL-EFFEKT.

KEUKEN.

(HEKTOR EN LIDW. BIJ AERNOUT?
HILDEBRAND? BERTRAM EN OGTEROP.
BARENDJE ZIT BIJ BERTRAM:
ANDERE KINDEREN. KEUKEN)

HEKTOR:

Een beertje. Hij slaapt met een beertje!

OGTEROP:

Ongelofelijk! Een prins met een beertje!

LIDW.:

En dat hele bed lag vol angels en klemmen en messen en dingen met knobbels en punten en ...

BERTRAM:

En nergens een drankje? Of een poeder?

LIDW.:

Nee.

HEKTOR:

We hebben alles afgezocht.

LIDW.:

Hektor is reuze dapper.

BERTRAM:

Bravo. Jij was ook best een goede schildknaap geweest. (PIEKERT)
Mmm ... Toch nog eens zelf op onderzoek uitgaan.

(BARENDJE KIJKT OP)

HEKTOR:

Er lag niks. Er was echt niks, niks, niks te vinden.

LIDW.:

We moesten natuurlijk opschieten, want Hektor zei wel, dat prins Evert ver weg was, maar toen we even uit het raampje keken, zagen we hem over het weiland komen aanhollen. Met zijn drie halters. En een uitgeput paard. Het hield hem niet meer bij. (BARENDJE VERLAAT SET ZACHTJES)

OGTEROP:

Ja en dan te bedenken, dat ik net inlichtingen heb ingewonnen over prins Evert. In Wolfram. Bij mensen van het hof.

BERTRAM:

Nou en?

OGTEROP:

Prins Evert is altijd een schuchter en tenger knaapje geweest. Een beetje een bangebroek, als ik zo vrij mag zijn. Kon geen mug kwaad doen. Minzaam! zoals ik al zei. (IEDEREEN ZUCHT VAN VERBAZING)

BERTRAM:

Nou. Raadsel op raadsel. Mooi is dat. Kom op Barend, we gaan eens naar de zaal. Eens kijken wat de andere prinsen te vertellen heb ... waar is Barend?

(IEDER KIJKT VERBAASD ROND)

HILLETJE:

Hij zat nou net nog naast je.

HEKTOR:

Ik zag hem weglopen, nou net ...

BERTRAM:

Waar kan die jongen dan heen zijn?

CUT. (BARENDJE STAAT BIJ DEUR EVERT,
 NAAST HARNAS. TIKT OP DEUR.
 SPRINGT ACHTER HARNAS. DE DEUR
 WORDT OPENGERUKT. EVERT STAPT
 MET GRAUW NAAR BUITEN. NIETS TE
 ZIEN.
 OVER ZIJN HOOFD GOOIT BARENDJE
 EEN STEENTJE WEG.
 EVERT HOORT HET VALLEN, LOOPT IN
 DIE RICHTING. BARENDJE WIPT
 IN VERTREKT EVERT)

CUT:

BARENDJE DUIKT ONDER BED.
 EVERT KOMT BINNEN ... SLUIT MET
 GRAUW DEUR ... DAN VERANDERT ZIJN
 HOUDING ABRUPT.
 HIJ WORDT DE KLEINE BANGE JONGEN
 DIE HIJ EIGENLIJK IS.
 HIJ WRIJFT NERVEUS OVER VOORHOOFD,
 KLAPPERTANDT, WRIJFT ZIJN BOVEN-
 ARMEN WARM. TROMMELT NERVEUS OP
 RUG HAND. GAAT IJSBEREN...

CUT:

CU BARENDJE ONDER BED, VOL VER-
 BAZING.

CUT:

EVERT STAAT STIL EN STAART NAAR
 BED. LOOPT NAAR HOOFDKUSSEN, PAKT
 BEERTJE DRUKT HEM TEGEN WANG,
 LIEFKOZEND.
 LOOPT MET BEERTJE ROND. ZUIGT EVT.
 DUIM.
 STAAT DAN STIL, DENKT NA EN ...
 SCHROEFT BEERTJE LOS. SCHUDT ER
 POEDER UIT. EET HET OP.
 DRINKT BIJ LAMPETKAN. ROFFEL
 START, GAAT OP BED ZITTEN, ADEMT
 ZWAAR, MET BEERTJE. ZIJN BLIK
 WORDT STRAK.
 HIJ SLAAKT EEN BARSE KREET OPEENS.
 MUZIEK IS CRESCENDO)

CUT:

(HILDEBRAND IS BEZIG IN KEUKEN.
 BERTRAM BARENDJE EN LIDW. EN
 KINDEREN HEBBEN BEERTJE)

BERTRAM:

Een beertje ... Inderdaad. Maar hoe kom jij
 daar nou aan?

BAREND:

(STRALEND)

Gepikt.

LIDW.:

Kom jij nu van zijn kamertje. Maar Barend. Dat
 was gevaarlijk!

BERTRAM:

Gekke knul, hoe kom je daar zo bij dat te
 riskeren.

BAREND:

Ik ben jouw schildknaap.

BERTRAM: (KNIKT)

BAREND:

Ik ben heus niet banger dan Hektor. Je zei, dat Hektor ook best een goeie schildknaap zou zijn. En Hektor kan lezen en zo, dat weet ik wel, maar ...

(ZWIJGT)

BERTRAM: (LIDW. EN BERTRAM KIJKEN ELKAAR AAN. LIDW. BUIGT VERLEGEN HOOFD)

Maar wat moet ik nou met dat beertje.

BAREND:

Die poeder ...

(MAAKT KOPJE LOS)

Die zit hierin. Dat slikt ie!

LIDW.:

Oh ... wat slim, Barend!

BERTRAM: (SCHUDT HET UIT. PROEFT)

LIDW.:

Is het ... is het zoiets? Waar je pep van krijgt? En wild en woest van wordt?

(BERTRAM KNIKT. SCHUDT HET UIT, GAAT NAAR KAST)

HILDEBRAND:

Hè hè hè. Wat pak je uit mijn kast?

BERTRAM:

Meel ... en poedersuiker ...

HILDEBRAND: Da's zout.

BERTRAM: Oh, pardon ...

LIDW.: (begrijpt het)

Je verwisselt het!!! Denk je dat hij zich dan opeens heel anders zal gedragen?

Zonder sliksel!

BERTRAM: (KNIKT)

CUT:

SERENADE-SCENE

EEN LIED GEZONGEN DOOR TOR -

ROELOF - BERTRAM.

IK HEB GEEN HARP (H. Geelen/J. Stokkermans)

ROELOF: ik heb geen harp en speel geen luit
 en buitendien ben ik verlegen
 ken alleen het triest geluid
 het luide lied van zwaard en degen
 van zwaard en degen

heb geen huis en heb geen duit
 en had ik U niet lief gekregen
 oh prinses - met hart en huid
 ik liep verloren langs de wegen
 langs de wegen

gij die voor Uw venster staat
 kom Uw prins een weinig tegen
 hij heeft U lief van vroeg tot laat
 en haat het lied van wind en regen
 wind en regen

INSTR. (CU PRINSES DIE IN NIS BIJ GORDIJN
 GLIMLACHT)

CUT:

AERNOUT:
 Heel mooi.

HILDEBRAND:
 Maar ik krijg een lamme duim. Dit is al 't
 veertiende liedje. En ze komt niet op het
 balkon.

AERNOUT:
 Nee, natuurlijk niet. Ze is toch de hoofd-
 prijs. En de hoofdprijs blijft onpartijdig.
 Ik zou trouwens maar eens wat valser spelen,
 want Prins Koen moet de wedstrijd winnen
 en niet Prins Roelof.

HILDEBRAND:
 Hij betaalt een goudstuk per couplet!
 Ja, daar gaan we weer.
 (ZE KRIMPEN BIJ HET GELUID VAN
 PRINS KOEN DIE (CUT) TUSSEN DE
 PILAREN NAAR VOREN IS GEKOMEN,
 ROELOF OPZIJ DUWT EN ZELF ZINGT:)

KOEN: ik heb geen harp en speel geen luit
 maar zal U helpen met mijn degen
 kom naar buiten, wees mijn bruid

ROELOF:
Mijnheer!

KOEN:
Ga naar huis ventje. En stoor ons niet langer.

ROELOF:
Mijnheer, dit is mijn serenade!

KOEN:
Trek Uw degen liever en verdedig U. Ik prik U, van Bontubal!

CUT:

(PRINSES MADELEIN LACHT ZACHTJES IN HAAR KAMER. MAAKT ZICH ONZICHTBAAR VOOR DE SERENADE-BRENGERS. STEMMEN KLINKEN. KLING KLANGDEGENS)

CUT:

(HILDEBRAND EN AERNOUT HURKEN ANGSTIG, TERWIJL HET GEVECHT OM EN OVER HUN HOOFDEN HEEN VERDER GAAT)

ROELOF: (SIST)
U bent een windbuil, meneer. Als ik U dadelijk doorsteek, ontsnapt er lucht. Alleen ... lucht ...

KOEN:
Verspil lucht niet teveel. Speel door, man.

ROELOF:
Geen sprake van, kok. Ik betaal je. Hou op.

HILDEBRAND:
Ja. Hij betaalt me.
(HOUDT OP)

KOEN: (VECHTEND)
Ik betaal het dubbele.

HILDEBRAND:
(SPEELT DOOR)
Dat verandert de zaak.

ROELOF:
Drie ducaten per couplet.
Voor elke minuut stilte.

HILDEBRAND:
Drie? (HOUDT WEER OP)
Aernout, hou jij de tijd bij?

KOEN:
Speel door. Vier ducaten per couplet.
(HILDEBRAND SPEELT WEER. DE PRINSEN BIEDEN NU OP. HILDEBRAND GEHOORZAAMT STEEDS DE HOOGSTE BIEDER)

ROELOF:
Zeven ducaten.

KOEN:
Acht.

ROELOF:
Tien. Hier! (STEEKT)

KOEN:
Mis. Speel man. Twaalf ducaten extra.
(ROELOF ONTRUKT AL VECHTENDE HILDEBRAND ZIJN LUIT EN VECHT MET DEGEN EN LUIT BEIDE)

HILDEBRAND:
He ... mijn luit ... Ik kan kunstfluiten.
Mag dat ook.
Veertien ducaten per coupl ... eh ...
(MOET UITWIJKEN)

ROELOF:
Verrader.

LIDW.: (GAAT LACHEND MET BERTRAM WEG VAN TERRASVENSTER)
Arme Hildebrand en Aernout. Hou jij van mij?

BERTRAM:
Er vecht nog een minnaar van je buiten.
Ene prins Koen van Kaan.

LIDW.:
Prins Koen? Welnee. Die is elke avond verliefd op een ander!
Nee, er houdt vast niemand zoveel van de prinses als onze eigen Koen.

BERTRAM:
En niemand zoveel van (jou als) ...

LIDW.:
Kijk daar! (ZE TREKKEN ZICH TERUG IN SCHADUW)
(EEN BEDEESDE EVERT KOMT UIT DEUR. OGTEROP BEGELEIDT HEM. ZIJN BE-DIENDEN DRAGEN NU de KOFFERS. HIJ LOOPT KLEINTJES ACHTERAAN)

LIDW. STEM:
Prins Evert? Gaat ie weg?

BERTRAM:
Mmm. Ogterop vertelde 't me al.

LIDW.:
Maar waarom? De spelen moeten nog altijd officieel beginnen. Hij hoeft toch niet weg? Als ie maar niet stiekum poeiertjes slikt.

BERTRAM: (LACHT KORT)
Hij durft niet. Bang. Voor de draken al.

LIDW.:
Prins Evert bang?

BERTRAM:
Zonder die middeltjes wel. Hij is niet zeker van zichzelf. En als je niet zeker bent van jezelf, ben je half zo sterk, weet je dat?

(EVERT PROBEERT VERGEEFS EEN BE-
DIENDE EEN STUK BAGAGE AAN TE
REIKEN. HET LUKT HEM NIET HET OP
TE TILLEN.

GROET PRINSEN DIE HEM MET KORT
KNIKJE PASSEREN.

DE PRINSEN ROELOF EN KOEN WIENS
KRETEN WE AF EN TOE GEHOORD HEBBEN,
TUIMELEN BINNEN EN STORMEN SCHER-
MEND LANGS EVERT EN OGTEROP.

EVERT KLIMT HAAST IN OGTEROP VAN
SCHRIK. OGTEROP GAAT HANDENWRINGEND
ACHTER SCHERMERS AAN, AF.

LIDW. LACHT OFF-SCREEN. IN DIT LACHEN
ZIEN WE LIDW. ZE DENKT DAT BERTRAM
NOG NAAST HAAR STAAT)

LIDW.:

Oh Bertram ... wat zielig eigenlijk.

En wat een belachelijke prinsen hebben w ...

Bertram? Bertram, waar ben je ...

(KIJKT NAAR BUITEN

BERTRAM NEEMT SERENADE OVER:

WE HOREN HEM OP LUIT, MET NEURIE:)